

Lag om misstankeregister;

SFS 1998:621

Utkom från trycket
den 24 juni 1998

utfärdad den 11 juni 1998.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

Misstankeregister

1 § Rikspolisstyrelsen skall med hjälp av automatiserad behandling föra ett register med uppgifter om dem som är skäligen misstänkta för brott (misstankeregistret). Rikspolisstyrelsen är personuppgiftsansvarig för behandlingen av personuppgifter i registret.

Ändamål

2 § Misstankeregistret skall föras för att underlätta tillgången till sådana uppgifter om skäligen misstanke om brott som behövs i verksamhet hos

1. polis- och tullmyndigheter för att samordna förundersökningar mot en person och för att förebygga, upptäcka och utreda brott,
2. åklagarmyndigheter för beslut om förundersökning och åtal och
3. polismyndigheter och andra myndigheter vid sådan lämplighetsprövning, tillståndsprövning eller annan prövning som anges i författning.

Registret får användas också för att till enskild lämna uppgifter som är av särskild betydelse i dennes verksamhet.

Innehåll

3 § Registret skall innehålla uppgifter om den som har fyllt femton år och som enligt förundersökningsledarens bedömning är skäligen misstänkt för

1. brott mot brottsbalken,
2. annat brott för vilket svårare straff än böter är föreskrivet eller
3. sådant utomlands begånget brott som enligt svensk lag motsvarar brott enligt 1 eller 2, under förutsättning att frågan om lagföring för brottet skall avgöras i Sverige.

¹ Prop. 1997/98:97, bet. 1997/98:JuU20, rskr. 1997/98:276.

SFS 1998:621

Registret skall även innehålla uppgifter om den mot vilken allmän åklagare har inlett utredning i mål om förvandling av böter och om den som har begärts utlämnad för brott.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att registreringen skall begränsas på visst sätt.

4 § Regeringen meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter registret skall innehålla om den som skall registreras enligt 3 §.

Rätt att få uppgifter ur registret

Svenska myndigheter

5 § Uppgifter ur misstankeregistret skall lämnas ut om det begärs av

1. polis-, tull-, eller åklagarmyndighet eller allmän domstol för verksamhet som avses i 2 § första stycket 1–3,

2. myndighet i övrigt i den utsträckning regeringen för vissa slag av ärenden föreskriver det eller för ett särskilt fall ger tillstånd till det.

Regeringen får föreskriva att en myndighet som avses i första stycket får ha direktåtkomst till registret.

Att uppgifter får lämnas ut i vissa andra fall framgår av 14 kap. sekretesslagen (1980:100).

6 § En myndighet som har rätt att få uppgifter ur registret skall i varje särskilt fall noga pröva behovet av information. En begäran om att få ta del av uppgifter får göras endast om skälet till det uppväger den olägenhet det innebär för den som berörs.

7 § Uppgifter som är nödvändiga för att framställa rättsstatistiken skall lämnas till den myndighet som ansvarar för att framställa sådan statistik.

Enskilda

8 § Om det behövs för att pröva en fråga om anställning eller uppdrag i en verksamhet som avser vård eller som är av betydelse för förebyggande eller beivrande av brott, har en enskild rätt att få uppgifter ur registret om en annan enskild i den utsträckning regeringen för vissa typer av fall föreskriver det.

En enskild, som styrker att hans eller hennes rätt är beroende av uppgifter ur registret om en annan enskild, har rätt att få ta del av dessa uppgifter om regeringen medger att uppgifterna får lämnas ut.

Utländska myndigheter

9 § Uppgifter ur registret får lämnas till en utländsk myndighet eller en mellanfolklig organisation, om utlämnandet följer av en internationell överenskommelse som Sverige efter riksdagens godkännande har tillträtt.

10 § Uppgifter får på begäran lämnas till polis- eller åklagarmyndighet i en stat som är ansluten till Interpol eller till denna organisation om det behövs för att myndigheten eller organisationen skall kunna förebygga, upptäcka, utreda eller beivra brott eller för ett utlänningsärende.

Uppgifter får vidare lämnas ut enligt vad som framgår av 1 kap. 3 § tredje stycket sekretesslagen (1980:100).

11 § Regeringen får meddela föreskrifter om

1. att uppgifter får lämnas till en domstol eller polis- eller åklagarmyndighet i en annan stat än som sägs 9 §, om det behövs för utredning i ett brottmål eller ett utlänningsärende,

2. att uppgifter om den som är medborgare i en främmande stat eller som har hemvist där får lämnas till en myndighet även i annat fall än som sägs i 9 eller 10 § och

3. att de uppgifter som får lämnas ut enligt 9 och 10 §§ skall begränsas.

Utlämnande myndighet

12 § En begäran om att lämna ut uppgifter prövas av Rikspolisstyrelsen. Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får dock meddela föreskrifter om att en polismyndighet i vissa fall får pröva om uppgifter kan lämnas ut.

Gallring

13 § En uppgift i registret skall gallras

1. om en förundersökning har avslutats utan att åtal väckts med anledning av misstanken,

2. om åtal som har väckts med anledning av misstanken har lagts ned,

3. om domstol har meddelat dom eller beslut som vunnit laga kraft med anledning av misstanken eller den misstänkte har godkänt strafföreläggande som har utfärdats i anledning av misstanken eller

4. när en begäran om utlämning har avgjorts.

Vad som sägs i första stycket skall i tillämpliga delar gälla även uppgifter om talan om förvandling av böter.

Tystnadsplikt

14 § Den som med stöd av denna lag har fått del av uppgifter om annans personliga förhållanden får inte obehörigen röja dessa uppgifter.

I det allmänna verksamhet tillämpas i stället bestämmelserna i sekretesslagen (1980:100).

SFS 1998:621

Rättelse och skadestånd

15 § Bestämmelserna i personuppgiftslagen (1998:204) om rättelse och skadestånd gäller vid behandling av personuppgifter enligt denna lag eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

På regeringens vägnar

GÖRAN PERSSON

LAILA FREIVALDS
(Justitiedepartementet)